

„TÖRÖLD EL GONOSZSÁGOMAT!”

**Bűnbánati imádságok
görögkatolikus hagyományunkból**

Lelki tükör

Bűnbánati imádságok

Törüld el, távoztasd, bocsásd meg Istenem minden szándékos és akaratlan vétkeimet, melyeket szóval és tettel, gondolattal, vagy kívánsággal, tudva vagy tudtomon kívül, éjjel vagy nappal elkövettem. Bocsásd meg nekem mindezeket, mint jószágos és emberszerető!

Megvallom neked Uram Istenem és Teremtőmnek, a Szentháromságban egy Istennek: az Atyának, Fiúnak és Szentléleknek összes bűneimet, melyeket életem összes napjain, minden órájában s az elmúlt napon és éjen át elkövettem, szóval, tettel vagy gondolattal, összes érzékeimmel: látás, hallás, szaglás, ízlés vagy tapintás által, s amelyekkel téged, Istenemet és teremtőmet megharagítottalak; vagy felebarátommal szemben igaztalanul jártam el. Mindezeket bánva, mint büntetésre méltó jelenek meg előtted, Uram Istenem, — könnyek között kérlek, — oldozz föl azoktól és tégy megigazulttá, mint jószágos és emberszerető.

Mindenható Urunk, mennyei Erők és minden test Istene, ki a magasságban élsz, de az alatt levőkre is letekintesz, ki a szíveket és veséket vizsgálod és az emberek titkait bölcsen átlátod; kezdetnélküli s örökkévaló Világosság, kiben nincs változás és árnyéka sincs az átalakulásnak, halhatatlan Királyunk: te fogadd el imádságomat, melyet irgalmasságodban bízva beszennyezett ajkaim most elmondanak. Bocsásd meg vétkeimet,

melyeket tettel, szóval vagy gondolattal, tudva vagy tudtomon kívül elkövettem. Tégy a te drága Szentlelked templomává és szabadíts meg a lélek és a test minden tisztátalanságától. Add, hogy ez életnek minden éjszakáját éber szívvel és virrasztó elmével töltsen el, várva a fölkeltét a te egyszülött Fiad, a mi Urunk, Jézus Krisztus, a mi Istenünk és üdvözítőnk fényes napjának, melyen dicsőséggel ismét eljön, mint a mindenség bírója, hogy kinek-kinek tettei szerint megfizessen. Vajha ne találna akkor eleve és tunyaságba merülten, hanem buzgón és éberen, munkában foglalatoskodva, s annak végeztével vele együtt az isteni dicsőség örömébe és csarnokába jutnék, hol soha nem szűnik meg az ünneplők szava, és kimondhatatlan gyönyörűséget élveznek mindazok, kik arcod kifejezhetetlen jóságát láthatják. Mert te vagy az igazi világosság, ki mindenkit megvilágosítasz és megszentelsz, és minden teremtmény téged énekel, mindörökkön örökké. Amen.

Uram, ne zárj ki engem mennyei javaidból! Uram, szabadíts meg engem az örök kínoktól! Uram, bocsásd meg nekem, amit gondolattal, érzelmeimben, szóval vagy cselekedettel vétettem! Uram, szabadíts meg engem minden feledékenységtől, tudatlanságtól, kislelkűségtől, megkövesült érzéketlenségtől! Uram, ments meg engem minden kísértéstől! Uram, világosítsd meg szívemet, mert elsötétítette azt a gonosz testi vágy! Uram, mint ember vétkeztem, de te mint könyörületes Isten, tekintsd lelkem erőtlenségét és irgalmazz nekem! Küldd segítségemre malasztodat, hogy dicsőítsem szent nevedet! Úr Jézus Krisztus Istenem, jegyezz be engem mint szolgádat az élet könyvébe, és ajándékozz nekem boldog kimúlást! Uram Istenem, bár semmi jót nem tehettem színed előtt, mégis add meg, hogy malasztod által segítette jól kezdjek dolgaimba! Áraszd ki Uram szívemre kegyelmed harmatát! Mennynek és földnek Ura, emlékezzél meg

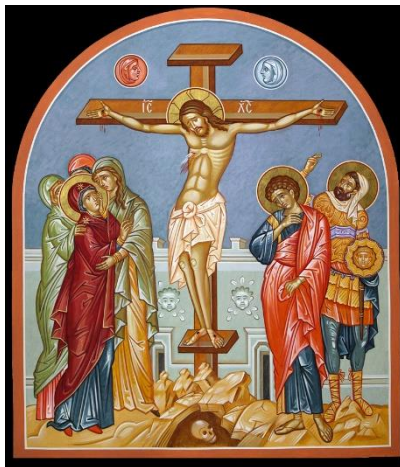
rólam, megátalkodott, bűnös és tisztátalan szolgádról a te országodban. Amen.

Uram, fogadd el bűnbánatomat! Uram, ne hagyj el engem! Uram, ne vígy engem kísértésbe! Uram, adj nekem jó érzületet! Uram, add, hogy könnyezzem, a halálra gondoljak s megbánjam bűneimet! Uram, add, hogy gondom legyen bűneim meggyónására! Uram, adj nekem alázatosságot, tisztaságot és engedelmességet! Méltass engem, Uram, hogy teljes szívemből szeresselek, és mindenben a te akaratodat teljesítsem! Oltalmaz meg Uram az igaztalan emberektől, az ördögtől, a szenvedélyektől, s minden egyéb ártalmas dologtól! Uram, te tudod, hogy mindent megtehetsz, amit akarsz, legyen meg bennem is, bűnösben, a te akaratod, mert áldott vagy mindörökkön örökké. Amen.

Úristenünk, ki az embereknek békességedet adtad és legszentebb Lelked ajándékát tanítványaidra és apostolaidra leküldted, s azok ajkait a tüzes nyelvekből kiáradt erőddel megnyitottad, nyisd meg a mi bűnös ajkainkat is, és taníts meg minket arra, hogy kell és miért szükséges imádkoznunk! Kormányozd életünket, ó vihartól úzóttak csendes Kikötője, és jelöld meg az utat, melyen haladnunk kell! Újítsd meg benső részeinkben az igaz lelket és uralkodó Lélekkel erősítsd meg ingatag elménket, hogy életünk minden napján a te jó Lelkedtől szerencsésen vezéreltetve, érdemesekké váljunk parancsaid teljesítésére, s arra, hogy a te dicsőséges, és az emberek cselekedeteinek vizsgálására leendő eljöveteledről mindig megemlékezzünk, s ne essünk a világ gonosz örömeinek törébe, hanem erőt nyerjünk jövőnk kincseid élvezetét elérni. Mert

áldott és dicséretes vagy a te szenteidben, mindörökkön örökké.
Amen.

Erők Ura és Istene, s minden teremtmény Alkotója, ki leírhatatlan irgalmad jóvoltából egyszülött Fiadat, a mi Urunk Jézus Krisztust küldted le nemünk üdvözítésére, kinek drága keresztje által bűneink adóslevelét szétszakítottad, s a sötétség kezdeteit és hatalmasságait legyőzted; magad, emberszerető

Uralkodónk, fogadd el tőlünk is, bűnösöktől e hálaadó és engesztelő imákat. Ments meg minket minden veszedelmes és sötét bűnbeeséstől, s minden lelki romlásunkat kereső látható és láthatatlan ellenségtől. Szegezd át félelmeddel testünket, és ne hagyj szívedet gonosz gondolatokra és cselekedetekre hajlani, hanem töltsd el lelkünket utánad való vágyakozással, hogy állandóan feléd tekintve, és a tőled jövő világosságtól kalauzolva, s a megközelíthetetlen örök fényt tartva szemünk előtt szünet nélkül való imádást mutassunk be neked: a kezdetnélküli Atyának, s veled együtt kezdetnélküli egyszülött Fiadnak és legszentebb, jóságos és életteremtő Lelkednek most és mindenkor s mindörökkön örökké. Amen.

Uralkodó Úr Jézus Krisztus Istenünk, ki bűneink iránt hosszantűró vagy, s elérnünk engedted ezt az órát, melyben az életadó keresztfán függél, a megtért gonosztevőnek a Paradicsomba való bejutásra utat nyitottál, és haláloddal a halált legyőzted, légy irgalmas hozzánk, bűnös, érdemetlen szolgálidhoz

is! Vétkeztünk ugyanis és megszegettük törvényeidet, s nem vagyunk méltók, hogy szemünket fölemeljük és az ég magasságába tekintsünk, mert elhagytuk igazságaid útját és szívünk hajlamait követtük. Mégis, a te hasonlíthatatlan jóságodhoz folyamodunk: Kegyelmezz nekünk, Urunk, a te nagy irgalmad bősége szerint, és tarts meg minket szent nevedért, mert hiábavalósággal telnek el napjaink. Végy ki bennünket ellenségeink kezéből, töröld el bűneinket, és öld ki érzékies gondolatainkat, hogy az ó embert letévén újra öltözzünk, s mint Uralkodónak és jótevőnek neked éljünk, s ezáltal rendelkezésednek szolgálva elérjük amaz örök nyugalmat, melyben az összes üdvözültek élnek. Mert te vagy igazi öröme és vigassága mindazoknak, kik téged szeretnek, Krisztus Istenünk, kinek mi dicsőítést zengünk, kezdetnélküli Atyáddal, életteremtő, jóságos Szentlelkeddel együtt most és mindenkor s mindörökkön örökké. Amen.

Oldozd föl Uram, kérünk, kegyességeddel bűneink kötelékeit és szentelj meg minket a Boldogságos és mindenkorszűz Máriának, Isten anyjának, szent jegyesének, a boldog Józsefnek, boldog apostolaidnak, Péter és Pálnak s összes szenteidnek közbenjárása által! Tisztíts meg minket bűneinktől s mindazokat, kik velünk rokoni vagy baráti kötelékben élnek s ékesítsd föl őket erényekkel! Adj nekünk békét és üdvösséget! Tartsd távol tőlünk látható és láthatatlan ellenségeinket! Engedd, hogy a földi javakból annyit birtokolhassunk, amennyi üdvösségünkre válik. Önts szeretetet barátainkba és ellenségeinkbe! Őrizd meg e helységet, tartsd meg szentséges egyetemes főpásztorunkat, s minden előjárónkat, az összes keresztény népeket s őrizd meg őket s minket is minden ellenségeskedéstől. Legyen rajtunk mindenkor a te áldásod s adj

minden elhunyt hívednek örök nyugalmat, Krisztus, a mi Urunk által. Amen.

Uram, mennyei király, Vigasztaló, igazságnak Lelke! szánj meg, és irgalmazz nekem, a te bűnös szolgálódnak! Bocsáss meg

nekem, méltatlannak, és engedd el mindazt, mit ma, mint ember, ellened vétettem, mintha nem is ember, hanem inkább állat volnék, — szántsándékos és akaratlan, tudatos vagy öntudatlan bűneimet, melyeket ifjúságom vagy rossz tanítások miatt elkövettem: ha nevedre esküdtem, vagy gondolatban hiába vettem azt; — ha valakit gyaláztam, vagy haragomban megrágalmaztam; — ha valamiért fölbosszankodtam; — ha szegény jött hozzám és én elutasítottam; — ha felebarátomat megszorítottam vagy fölingereltem; — ha valakit megítéltem; — ha kérkedtem vagy fölfuvalkodtam; — ha haragudtam, vagy imádságra állván föl, elmém a világ rosszaságain függött; — ha gonoszságot terveztettem; — ha mértéktelen voltam, vagy megittasodtam; — ha esztelen módon nevettem vagy rosszakat gondoltam; — ha idegen javakat látva, szívemet irigység járta át; — ha illetlenségeket beszéltem, — ha embertársaim bűneit kinevettem, holott az én vétkeimnek száma nincs; — ha az imában szórakozott voltam, vagy bármi egyéb rosszat tettem, mire nem emlékezem, — mert mindezeket s még nagyobbakat is vétettem ellened.

Irgalmazz nekem Teremtőm, Uralkodóm, hanyag és méltatlan szolgálódnak, s mint jószágos és emberszerető, emelj föl engem, bocsáss meg és tégy megigazulttá, hogy bár elvetemült, bűnös és megátalkodott vagyok is, békességben térhessek pihenőre, aludjam és nyugodjam. És majd fölébredve az Atyával és az ő egyszülött Fiával együtt imádhassam, énekeljem és

dicsőítsem a te legdrágább nevedet, most és mindenkor s mindörökkön örökké. Amen!

Szent atyák imái

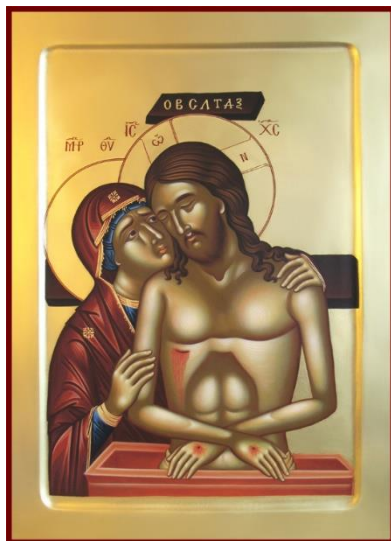
Magasztalva magasztallak téged, Uram, mert megtekintetted alázatosságomat s nem engedtéll ellenségeim kezébe esnem, sőt megszabadítottad lelkemet a szorongatásoktól is. Oltalmazzon meg most is, Uralkodóm, a te kezéd és szálljon rám malasztod, mert gyötrődik lelkem és lépten-nyomon kínozza ez a megátalkodott, tisztátalan test, — hogy az ellenség gonosz terveit soha ne érezzem és életemnek tudatos vagy öntudatlan vétkei miatt sötétségbe ne süllyedjek! Légy irgalmas hozzám, Uralkodóm, és add, hogy lelkem ne ügyeljen a gonosz ördögök ellenséges incselkedéseire, de vegyenek körül a világosság és a fény angyalai. Adj dicsőséget szent nevednek és vezess a te erőddel isteni ítélőszéked elé. És amidőn megítélsz, ne jussak a világ fejedelmének kezébe, hogy mint bűnöst a pokol mélységébe taszítson, hanem állj mellettem, légy üdvözítőm és oltalmazóm! Könyörülj meg Uram az élet szenvedélyei által beszennyezett lelkemen és tisztítsd meg azt a bűnbánat által s fogadd el gyónását, mert áldott vagy mindörökkön örökké. Nép: Amen.

Szent Eusztrát nagyvértanú imája.

Mindenható s életteremtő Szentháromság, világosság forrása, ki az összes földi és földfeletti teremtményeket egyedül a

te jóvoltodnál fogva, a nemlétből létrehozta, ki gondviselésed által, a földi nemzedék iránt való kimondhatatlan sokaságú jótéteményeiddel valamennyit fönn is tartod, ki testi gyarlóságainkra való tekintettel holtig tartó bűnbánattal ajándékoztál meg bennünket: ne engedj minket, boldogtalanokat bűneinkben elveszni s a gonosz kísértőnek és megrontónak gúny tárgyává lenni, hiszen te tudod, Irgalmas, mily nagyon fondorkodik az és tusakodik ellenünk, mily nagyok a mi szenvedélyeink, mily nagy a mi gyöngeségünk és meggondolatlanságunk; hanem tégy velünk a te kimeríthetetlen irgalmad szerint! Kérünk téged mi, akik tiszteletreméltó parancsaid áthágása által minden nap és minden órában megharagítunk: bocsásd meg nekünk és engedd el minden bűneinket, melyeket mindez óráig, életünk egész folyamán tettel, szóval vagy gondolattal elkövettünk. Méltass minket, hogy további életünket töredelemben és vezeklésben éljük le s a te parancsaidban megerősödjünk! Mert bár te mennyei gyönyörökkel kecsegtetél, mi sokféleképpen vetkeztünk vagy hiú, undok és kártékony vágyaktól csábítatva eltévelyedtünk. Bocsáss meg nekünk mindent, mint könyörületes, és ha valamely embertársunkat haragtól és bosszankodástól mód fölött terhelve megszorítottunk, rágalmozó vagy hazug nyelv által törbe ejteni igyekeztünk, ha valakinek érzéssel és gondolattal, akarva vagy akaratlanul, kárt tettünk; ha magunkat tisztátalan gondolatokkal vagy hiú tervekkel szennyeztük; ha rossz szándékú tetteinkkel felebarátainkat bármiképp is megbántottuk mint jóságos és nagyiralmú, engedd el nekünk, a jövőben pedig ajándékozz meg józansággal, erővel, hogy szent akaratodat buzgóságban és tökéletességben teljesíthessük. Add, hogy az éjszakai gonosz támadásokból a bűnbánat világosságának szemléletére jussunk s mint nappal tisztességesen járunk, s bár érdemetlenek vagyunk is, emberszereteted által megtisztultaknak nyilváníttassunk, dicsőítvén és magasztalván téged mindörökkön örökké. Amen.

Eléd borulva esedezem hozzád, tisztaságos Istenanya, én eltévelyedett. Te tudod, Királynőm, hogy szüntelenül vétkezem s haragítom Fiadat, az én Istenemet, és sokszor, midőn bánkódom is, hazugnak találtatom Isten előtt és reszketve aggódom: nem fog-e az Úr végre elveszíteni, — órák múltán pedig ismét ugyanazokat cselekszem. Ezeket tudva, ó Nagyasszonyom és úrnőm,

Istenszülő, kérlek: irgalmazz nekem, erősíts meg engem és add meg, hogy jól cselekedjem. Hiszen te, Nagyasszony, Istenszülő, jól tudod, hogy gonosz cselekedeteimet teljesen meggyűlöltem s minden gondolatommal az én Istenem törvényét szeretem, de nem tudom miért, óh tisztaságos Úrnőm, azt is szeretem, amit gyűlölök, s a jót kerülőin el. Ne engedd hát, Tisztaságos, hogy az én akaratom teljesüljön, mert helytelen az, hanem legyen a te Fiad, az én Istenem akarata! Az üdvözítsen, az tegyen érdemessé, az adja meg nekem a Szentlélek malasztját, hogy mostantól a tisztátalan cselekedetekkel fölhagyva, életem hátralevő részét Fiad parancsai szerint éljem le, kit illet minden dicsőség, tisztelet és hatalom, az ő kezdetnélküli Atyjával, jóságos, életteremtő, Szentlelkével együtt most és mindörökkön örökké. Amen!

Péter sztudita szerzetes imája

Mindenható Urunk, Ábrahámnak, Izsáknak, Jákobnak és igaz nemzedéküknek Istene, ki az eget és földet s ezek minden ékességét teremtetted; ki a tengert parancsoló igéddel megkötötted, a mélységet bezártad és félelmetes, dicső neveddel lepecsételted; kit fél minden s remeg a te hatalmad színe előtt, mert dicsőséged fönsége kitarthatatlan s a bűnösöket fenyegető haragod elviselhetetlen, de ígéreted irgalmassága is mértékfölötti és kifürkészhetetlen, mert te fönséges, könyörületes, hosszantűrő és nagyirgalmú Úr vagy, kit bántanak az emberek rosszaságai: te, Urunk, kegyességed bősége folytán bűnbánatot és bocsánatot ígértél az ellened vétkezőknek, s irgalmadnak teljességében a bűnösök üdvösségére töredelmet rendeltél. Tehát te, erők Ura, a töredelmet nem az igazak számára szerezted, nem Ábrahám, Izsák és Jákob számára, kik nem vétettek ellened, hanem szerezted az én számomra, ki bűnös vagyok, mert a tenger fővényének száma fölött vetkeztem. Fölszaporodtak törvénytelenégeim, Uram, fölszaporodtak törvénytelenégeim s bűneim sokasága miatt annyira sem vagyok méltó, hogy föltekintsek s az ég magasságát láthassam; görbedezem sok vasbilincse alatt, hogy föl se emelhessem fejemet, s nincs enyhülés számomra, mert fölingereltem haragodat s gonoszságot cselekedtem előtted s nem teljesítvén akaratodat, meg nem tartván parancsaidat. De most térdet hajtok szívemben. Kegyességedhez esengve: Vétkeztem, Uram vétkeztem, beismerem törvénytelenégeimet, de könyörögve kérek: Bocsáss meg nekem, Uram, bocsáss meg nekem s ne veszíts el törvényszegéseim által s ne haragudjál rám, mindörökké számontartva bűneimet, ne kárhoztass a földalatti mélységre, hiszen te, Istenem, a bűnbánók Istene vagy, mutasd meg hát rajtam is teljes jószágodat azzal, hogy bár méltatlan vagyok, könyörületed sokasága szerint üdvözítesz s én életem összes napjaiban dicsőíteni foglak. Mert téged zengenek az összes mennyei Erők s tied a dicsőség mindörökkön örökké. Amen.

Életem Ura és Uralkodója, ne engedd hozzám a jóra való restség, könnyelműség, pénzvágy és megszólás szellemét!

Ajándékozd inkább szolgáltnak a józanság, alázatosság, állhatatosság és szeretet lelkét!

Igen, Uram, Királyom! Add, hogy megismerjem bűneimet, és meg ne ítéljem felebarátomat, mert áldott vagy örökkön örökké! Amen.

Szent Efrém fohászai

Bűnbánati tropárok

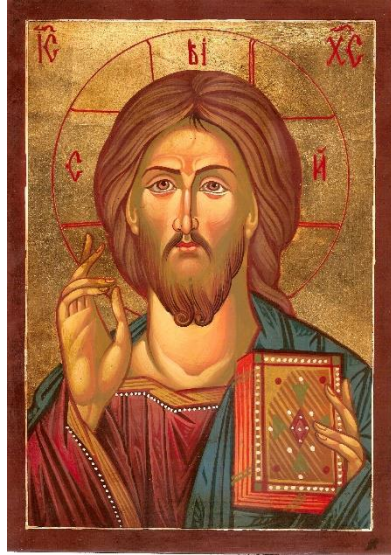
8. hang.

Dicsőség... A bűnbánat ajtaját nyisd meg nékem életadó Urunk, * mert az én lelkem virraszt a te szent hajlékodbán, * mert saját testem hajlékát megfertőztetve viselem, * de mint irgalmas, * a te jóságos kegyelmeddel * tisztíts meg engem!

Most és... Az üdvösség útjára taníts engem, Istenszülő, * mert gyalázatos vétkekkel szennyeztem be lelkemet * és tunyaságban töltöttem életemet * de imádságaid által tisztíts meg engem * minden tisztátalanságtól!

6. hang. Könyörülj rajtam Isten a te nagy irgalmasságod szerint, és könyörületed sokasága szerint töröld el minden gonoszágomat!

Gonosz cselekedeteimnek sokaságára gondolván, * én megátalkodott bűnös,. * remegek az ítéletnek rettenetes napjától, * de egyszersmind bízva a te kimeríthetetlen kegyelmedben, * Dávid király szavaival kiáltok hozzád: * Könyörülj rajtam Isten * a te nagy irgalmasságod sokasága szerint!

6. hang.

Könyörülj rajtunk, Uram, könyörülj rajtunk, / mert
mentségünkre nem lévén szavunk, / ezen könyörgést, mint
Uralkodónak, / mi, bűnös szolgálid, / néked ajánljuk, könyörülj
rajtunk!

Dicsőség... Uram, könyörülj rajtunk, / mert benned bízunk,
/ ne haragudjál reánk nagyon, / se ne emlékezzél bűneinkről, / de
tekints reánk most is, mint kegyelmes, / ments meg minket
ellenségeinktől; / mert te vagy a mi Istenünk, / és mi a te néped, /
mindnyájan kezéd művei, / s nevedet hívjuk segítségül.

Most és... Az irgalom ajtaját nyisd meg nekünk / áldott
Istenszülő Szűz, / kik benned remélünk, el ne tévedjünk, / de
szabaduljunk általad a bajoktól, / mert te vagy a keresztény nép
üdvössége!

1. hang

Üdvözlégy, Istenszüő Szűz Mária, * malaszttal teljes, az Úr van teveled! * Áldott vagy te az asszonyok között, * és áldott a te méhednek gyümölcse, * mert szüled nekünk Krisztust, az Üdvözítőt, *' a mi lelkünk szabadítóját! (Metánia)

Dicsőség... Krisztus keresztelője, kérünk téged, * emlékezzél meg mindnyájunkról, * hogy megszabaduljunk gonoszságainkból; * mert neked adatott a kegyelem, *' hogy imádkozzál érettünk! (Metánia)

Most és... KönyörögjeteK érettünk, szent apostolok, * próféták, vértanúk és minden szentek, * hogy megmeneküljünk minden bajtól és aggodalomtól, *' mert ti vagytok Üdvözítónk előtt a mi buzgó pártfogóink! (Metánia)

8. hang

Szívünket a mennyekbe emelve * és az anygali rendet utánozva, * félelemmel boruljunk le az ítélő Bíró elé, * és zengjük neki a győzelmi dicséretet: * Szent, szent, szent vagy, Istenünk *' a testnélküliek oltalma által, s üdvözíts engem, Uram!

Dicsőség... A kerubok, bár még rád nézni sem mernek, * fenn lebegve a háromszorszent éneket zengik néked * Istentől ihletett dallamon. * Velük együtt mi is így kiáltunk hozzád: * Szent, szent, szent vagy, Istenünk *' összes szentjeidnek imái által irgalmazz nekünk!

Most és... Vétkeink sokasága alatt roskadozva * föl sem merünk tekinteni az ég magasságába, * hanem testünket és a lelkünket egyaránt meghajtva * angyalokkal együtt dicshimnusz zengünk néked: * Szent, szent, szent vagy, Istenünk, *' az Istenszüő imái által irgalmazz nekünk!

Bűnbánati zsoltárok

6. zsoltár

Uram, ne felindulásodban feddj meg,
és haragodban se büntess meg engem!
Irgalmazz, Uram, mert erőtlen vagyok,
gyógyíts meg, Uram, mert zaklatottak csontjaim,
és lelkem is háborog nagyon.
És te, Uram, meddig késlekedsz?
Fordulj felém, Uram, szabadítsd ki lelkemet,
ments meg engem a te irgalmadért!
Mert nincs, aki a halálban megemlékezzék rólad,
az alvilágban pedig ki fog magasztalni téged?
Belefáradtam a sóhajtozásba,
megáztatom minden éjjel ágyamat,
fekvőhelyemet könnyeimmel öntözöm.
Tekintetem haragtól homályos,
megőszültem összes ellenségem körében.
Távozzatok tőlem mindnyájan, ti gonosztevők,
mert meghallgatta az Úr hangos sírásomat!
Meghallgatta az Úr könyörgésemet,
az Úr elfogadta imádságomat.
Érje nagy szégyen és megrázkódtatás minden ellenségem,
hátráljanak és szégyenüljenek meg mihamarabb!

31. zsoltár

Boldogok, akiknek vétkei bocsánatot
nyertek,

és akiknek bűneit eltakarta Isten.

Boldog a férfi, akinek az Úr nem

számítja be a bűnt,

és akinek ajkán nincs álnokság.

Amíg hallgattam, csontjaim

megöregedtek

állandó jajgatásomban.

Mert éjjel-nappal rám nehezedett kezed,

nyomorúságra jutottam, midőn tövis is

fürödött belém.

Bűnömet elismertem,

és nem titkoltam el vétkeimet.

Így szóltam: „Megvallom magam ellen hamisságomat az
Úrnak”,

és megbocsátottad szívem istentelenségét.

Ezért minden szent imádkozzék hozzád alkalmas időben,
akkor még a nagy vizek áradása sem fog hozzá közeledni.

Te vagy menedékem a szorongatástól, mely körülvett engem,

te, én örömöm, ments meg a körben rám leselkedőktől!

„Értelmet adok neked és oktatlak az útra, melyen járj,
és rajtad lesz a szemem.”

Ne legyetek értelmetlenek, mint a ló és az öszvér!

Fékkal és zabolával szoríthatod meg azok állát,

akik nem közelednek hozzád!

Sok csapás sújtja a bűnöst,

az Úrban bízót pedig irgalom veszi körül.

Vigadjatok az Úrban és örvendjete, igazak,

és büszkélkedjete mindnyájan, egyenes szívűek!

37. zsoltár

Uram, ne feddj meg engem felindulásodban,
és haragodban ne dorgálj meg engem,
mert nyilaid belém hatoltak,
és rám nehezült kezed!
Nincs épség testemben haragodtól,
nincs békesség csontjaimban bűneim miatt.
Mert gonoszságaim elborították fejemet,
és súlyos teherként nehezdedtek rám.
Búzlóttek és megüszkösödtek sebhelyeim
oktalanságom miatt.
Nyomorulttá lettem, és végképp meggörnyedtem,
napestig szomorkodva jártam.
Mert vesém megtelt ócsárlással,
és nincs épség testemben.
Tönkrementem és igen megaláztattam,
szívem keserűsége miatt jajgatok.
Uram, előtted van minden kívánságom,
és fohászkodásom nincs elrejtve tőled.
Szívem megháborodott, erőm elhagyott,
és már szemem világa sincs velem.
Barátaim és társaim, akik felém jöttek, elfordultak,
és rokonaim megvetéssel mind eltávolodtak;
és erőszakoskodtak, kik lelkeimre törtek,
és kik romlásomra törekedtek, hiúságokat szóltak,
és naphosszat csak cselet szóttek.
Én pedig, mint a süket, nem hallottam,
és mint a néma, ki nem nyitja föl száját.
Olyan lettem, mint a nem halló ember,
és kinek szájában nincs ellenkezés.
Mert, Uram, tebenned bíztam,

te meghallgatsz engem, Uram, Istenem!
Mert ezt mondtam:
Felettem sohase örvendezzenek ellenségeim,
bár amikor meginogtak lábaim, gőgösen szólhattak rólam!
Mert én az ostorozásra is kész vagyok,
és fájdalmam előttem van mindenkor.
Mert én gonoszságomat megvallom,
és bűnömről gondolkodom.
Ellenségeim pedig élnek, és erőt vettek rajtam,
és megsokasodtak, kik igaztalanul gyűlölnék engem.
Kik jóért rosszal fizetnek, rágalmaztak engem,
mivel a jóra törekedtem.
Ne hagyj el engem, Uram,
Istenem, ne távozz el tőlem!
Figyelj megsegítésemre, üdvösségem Ura!

50. zsoltár

Könyörülj rajtam, Isten,
a te nagy irgalmasságod szerint,
és könyörületed sokasága szerint
töröld el gonoszságomat!
Moss meg engem mindinkább gonoszságomból,
és bűnömtől tisztíts meg engem!
Mert elismerem gonoszságomat,
és bűnöm előttem van mindenkor.
Egyedül ellened vétettem,
és gonoszt előtted cselekedtem,
hogy igaznak bizonyulj ígéidben,
és győztesnek ítéletedben.
Mert íme, vétekből fogantattam,

és bűnökben fogant engem anyám.
Mert íme, az igazságot szereted,
a te bölcsességed titkos és elrejtett dolgait
kinyilatkoztattad nekem.
Hints meg engem izsóppal, és megtisztulok,
moss meg engem, és a hónál fehérebb leszek!
Add, hogy örömet és vigasságot halljak,
és örvendezzenek megalázott csontjaim!
Fordítsd el orcádat bűneimről,
és töröld el minden gonoszságomat!
Tiszta szívet teremts bennem, ó Isten,
és az igaz lelket újítsd meg benső részeimben!
Ne vess el engem színed elől,
és Szent Lelkedet ne vedd el tőlem!
Add vissza nekem üdvözítésed örömét,
és uralkodó lélekkel erősíts meg engem!
Megtanítom utaidra a gonoszokat,
és az istentelenek hozzád térnek.
Szabadíts meg engem a vérbüntől, Isten, üdvösségem Istene,
és nyelvem magasztalni fogja a te igazságodat!
Uram, nyisd meg ajkaimat,
és szám a te dicséretedet fogja hirdetni!
Mert ha kedvelnéd, áldozatot adtam volna,
de az égőáldozatokban nem telik kedved.
Áldozat Istennek a töredelmes lélek,
a töredelmes és alázatos szívet, ó Isten, nem veted meg.
Tégy jót, Uram, jóakaratedből Sionnal,
hogy felépüljenek Jeruzsálem kőfalai!
Akkor veszed kedvesen az igazság áldozatát,
az ajándékot és égőáldozatokat,
akkor tesznek oltárodra borjakat.

102. zsoltár

Áldjad, én lelkem, az Urat,
és egész bensőm az ő szent nevét!
Áldjad, én lelkem, az Urat,
és ne feledd el, mennyi jót tett veled!
Ő megbocsátja minden vétked,
meggyógyítja minden betegségéd.
Életedet megmenti a pusztulásból,
megkoszorúz irgalmassággal és
könyörülettel.

Betölti vágyaidat javaival,
megújul ifjúságod, mint a sasé.
Irgalmasságot cselekszik az Úr,
igazságot szolgáltat minden elnyomottnak.
Megismertette Mózással útjait,
Izrael fiaival rendelkezéseit.

Könyörületes és irgalmas az Úr, hosszantűró és nagyirgalmú.
Nem haragszik mindvégig, s nem is neheztel örökre.
Nem vétkeink szerint cselekszik velünk,
és nem bűneink szerint fizet nekünk,
mert amily magas az ég a föld felett,
oly erőssé tette az Úr irgalmát az öt félők számára.

Amily távol van kelet nyugattól,
olyan messzire veti el tőlünk vétkeinket.

Mint az atya könyörül fiain,
úgy könyörül az Úr az öt félőkön,
mert tudja ő, hogy miből alkotott,
emlékezik arra, hogy porból lettünk.

Az ember napjai, akár a fű,
mint a rét virága, elvirágozik.

Ha szél söpör végig rajta, nincs is többé,
és már a helyét sem ismerjük meg.

Az Úr irgalmassága azonban öröktől van,
mindörökre kiterjed az istenfélőkre,
és az ő igazsága a fiak fiaira.
Azokra, kik megtartják szövetségét
és megemlékeznek parancsairól,
hogyan azokat meg is cselekedjék.
Az Úr a mennyben állította fel trónusát,
királyi uralma mindenre kiterjed.
Áldjátok az Urat, angyalai mind, ti hatalmas erejűek,
akik teljesítitek szavát, mihelyt szavainak hangját halljátok!
Áldjátok az Urat, ti, mennyei erők,
szolgái, kik az ő akaratát cselekszitek!
Áldjátok az Urat, minden művei,
uralkodásának minden helyén áldjad, én lelkem, az Urat!

129. zsoltár

A mélységekből kiáltok, Uram, hozzád,
Uram, hallgasd meg az én szavamat!
Füled legyen figyelmes
az én könyörgésem hangjára!
Ha a vétkeket figyelembe veszed, Uram,
Uram, ki állhat meg előtted?
Bizony, nálad van a kiengesztelődés.
És a te nevedért vártam reád, Uram,
várt az én lelkem a te igédre.
Az én lelkem az Úrban bízok.
A hajnali őrállástól éjjelig,
a reggeli őrállástól bízzék Izrael az Úrban!
Mert az Úrnál az irgalmasság, és nála bőséges a megváltás,
és ő váltja meg Izraelt minden gonoszságából.

142. zsoltár

Uram, hallgasd meg imádságomat,
vedd füleidbe esedezésemet igazságod szerint,
hallgass meg engem igazvold szerint,
és ne szállj ítéletre szolgáloddal,
mert a te színed előtt egy élő sem igazul meg!
Mert az ellenség üldözte lelkemet,
földig alázta életemet,
homályba taszított, mint a rég megholtakat.
Csüggedés tölti el lelkemet,
szívem megrendült odabenn.
Régmúlt napokra emlékeztem vissza:
végiggondoltam minden tettetted,
kezed műveiről elmélkedtem.
Kitártam feléd karjaimat,
lelkem eped utánad, mint a vízre szomjazó föld.
Hamar hallgass meg engem, Uram,
lelkem kimerült.
Ne fordítsd el tőlem orcádat,
nehogy a sírgödörbe kerülőkhöz legyek hasonló!
Add, hogy korán halljam irgalmasságodat,
mert tebenned bízom!
Add tudtomra, Uram, hogy melyik úton járjak,
mert hozzád emeltem lelkemet!
Ments meg engem ellenségeimtől, Uram,
hozzád menekültem.
Taníts meg engem, hogy akaratodat cselekedjem,
mert te vagy az én Istenem,
a te jó Lelked elvezet engem az egyenes útra!
A te nevedért tarts életben, Uram,
igazvold szerint vezesd ki lelkemet a szorongatásból!
Irgalmad folytán elpusztítod ellenségeimet,
és elveszejtet mind, akik szorongatják lelkemet,
mert én a te szolgád vagyok.

Bűnbánati sztichirák a hangokból

1. hang

Minthogy nagy az én bűneimnek sokasága, Üdvözítóm, / és vétkeimben gonoszul vagyok elmerülve, / adj segédkezet nékem, mint hajdan Péternek, / és ments meg engem Istenem * és könyörülj rajtam!

Mennyiben gonosz gondolatok és tettekben ítéltetem el Üdvözítóm, / a megtérés eszméjét ajándékozd nékem Istenem, / hogy kiáltsam néked: / Üdvözíts engem kegyes jótevóm, * és könyörülj rajtam.

A mennyei rendeknek öröme, / és a földön az embereknek hathatós pártfogója, / tisztaságos Szűz, / üdvözíts minket, kik hozzád menekülünk, / mert bizalmunkat Isten után * tebeléd helyezzük.

Egy más világ vár rád, én lelkem, / és a Bíró fogja fölfedezni titkaidat és hiábavalóságaidat. / Ne ragaszkodjál tehát az ittvalókhoz, / hanem siess, és így kiálts a Bíróhoz: * Tisztíts meg és üdvözíts engem!

Ne vess meg engem, Üdvözítóm, / bárha restségbe vagyok is elmerülve, / sőt emeld föl elmémet a bűnbánatra, s tégy engem is szőlőd munkásává, / s add nekem a tizenegyedik órától munkálkodónak jutalmát * és a te nagy kegyelmedet!

2. hang

Ki a / jószívűség forrását bírod, / és a kegyelmek özönét /
és patakjait árasztod, / ó, jóságos Atya / és Fiú, / az Atya Igéje / és
Szentlélek, a nem teremtett Lény, / fogadd el kérésünket és
imádságunkat, / s minden / vétkezőnek adj bűnbocsánatot, * mint
irgalmas és emberszerető Isten!

Isteni / lényednél fogva / irgalmas, kegyelmes / és
könyörülő vagy, / azért / kérünk téged, Krisztus, mi Üdvözítőnk, /
és leborulva kiáltjuk néked énekelvén: / Add / szolgálid minden
bűneinek, melyekben vétettünk ellened, / feloldozását és
bocsánatát, * mint irgalmas és emberszerető Isten!

Ki / üdvözíteni akartad mindazokat, / kikért megtestesülvén
emberré lettél, / üdvözíts minket, / kik a te parancsaidat követjük,
/ mert / nem a megigazultak kedvéért / jelentél meg közöttünk, /
hanem hogy minket, kik sok bűnnel vagyunk megterhelve, /
feloldozz isteni keresztséged malasztjával, * mint irgalmas és
emberszerető Isten.

Ellened vétettem, Üdvözítő
Krisztus, / mint a tékozló fiú, / fogadj
be engem, Atyám, az én
megtérésemben, * és könyörülj
rajtam, Isten!

A vámszedő szavával kiáltok
hozzád, / Krisztus, Üdvözítőm: /
Tisztíts meg engem is, hozzá
hasonlólag, * és könyörülj rajtam,
Isten!

Gonosz és helytelen cselekedeteimre gondolva / követem a
vámszedőt s a bűnös nőt / és a tékozló fiút, / s a te
könyörületeségedhez menekülök. / Azért le is borulok előtted,
Irgalmas, / még mielőtt elkárhoztatnál, * bocsáss meg Istenem, és
irgalmazz nekem!

Tekints az én törvényszegéseimre, / Urunk, ki a Szűztől
születtél, / s tisztítsd meg az én szívemet, / Szentlelkednek eme
templomát, / s ne taszíts el színed elől te, * kinek irgalma
véghetetlen nagy!

3. hang

Sokat vétettem ellened, / és megkeserítettelek téged, /
Irgalmas és jóságos Uralkodóm! / De megtérő, elveszett fiadat
fogadd vissza, * és tedd szolgálád egyikévé, mennyei Atyám!

Életem restsége által mértékem betelt, / és töredelem nélkül
annak végéhez közeledem, / nem gondolva a rám várakozó
ítéletre / és elkárhozásokra. / De te, Üdvözítőm téríts meg, * és
ragadj ki engem a kárhozatból!

A gyehenna tüzetől, / a fogak csikorgatásától, / s minden
pokolbeli kínoktól mentsd meg Uram / az én szegény lelkemet, /
hogy hittel énekeljelek téged, * mint kegyelmes és emberszerető
Istent.

Minden teremtmény fölött uralkodó / tisztaságos Szűz, /
meleg pártfogásoddal és anyai imáddal / ments meg engem, / ki
elmém szenvedélyei által gonoszul gyötörtetem, * és vezérelj a te
Fiadhoz és Istenedhez.

Üdvözíts engem én Uram Istenem, / mert te vagy
mindnyájunk üdvössége. / A szenvedélyek vihara háborít, / és a
vétkes súlya merít alá engem, / nyújts tehát segédkezet nékem, /
és a kiengesztelés révpartjához vezérelj, * mint egyedül irgalmas
és emberszerető.

Nagy a te kereszted ereje Uram, / mert az egy helyen
ásatott le a földre, / mégis hatása kiterjedt az egész világra, / s a
halászokból apostolokat, / a pogányokból pedig vértanúkat
szerzett, * hogy imádkozzanak a mi lelkünkért.

Szórakozott elmémet szedd össze Uram, / s tisztítsd meg az
én elhidegült szívemet, / bűnbánatot adván nekem is, mint

Péternek, / felfohászokodást, mint a vámszedőnek, / s mint a
romlott nőnek, könnyeket, / hogy fennszóval kiálthassak föl
hozzád: / Istenem, üdvözíts engem, * mint egyedül könyörületes
és emberszerető!

Míg éneket hangoztattam neked, / de sokszor is voltam
bűnökkel telve! / Bár ajkaim az éneket zengették, / lelkem
helytelen dolgokról gondolkozott. / De tedd mindkettejét
megigazulttá, Krisztus Istenem / a töredelem által, * és üdvözíts
engem!

Istenszülő Szűz, / pártfogója minden hozzád könyörgőnek,
/ te általad van bizodalunk, / és általad dicsekvésünk, / és
benned van minden reményünk, / imádd Szülöttedet * a te
méltatlan szolgálóidért!

4. hang

Vétkeztem ellened, Emberszerető, / nem természetes
módon, mint gyarló ember, / hogy bocsánatot nyerhetnék, /
hanem embert, természetet és a megbocsátást felülhaladó
mértékben. / De te Üdvözítőm, / ki a természet törvénye felett, /
és az emberi észre nézve felfoghatatlan módon emberré lettél / és
véghetetlenül irgalmas vagy, * könyörülj rajtam!

A bűnbánatot nem az igazak, hanem a bűnösök részére
alapítottad Krisztus. / Példaképpen vevén tehát a latort és a
tékozló fiút, / Manasszeszt és a bűnös nőt, / az üldözőt, a vámost
és a megtagadót, / nem csüggedek el, ismervén a te jóságodat / és
szeretetedet, Üdvözítőm, / hanem javulást fogadok és
síránkozom, * erősen remélvén, hogy befogadsz engem.

Isten, mindenek királya, adj nékem, / ki a testi
szervedélyekben merültem el, / és téged elhagytalak, / töredelmes
szívet, a bűntől való tartózkodást / és tökéletes megjavulást. /
Kétségbeesett tékozló fiadat / mindenható Jézus, / nagy
irgalmasságod szerint üdvözítsd, * mint lelkeink szabadítója.

Ki felülhaladod az angyali rendeket, ó, Szeplőtelen, / az angyalokkal egyetemben imádd / az angyalok és minden teremtmények Királyát, / hogy ajándékozzon nekünk bűnbocsánatot, / mentsen meg minket a rossz indulatoktól, / és méltasson bennünket arra, / hogy méltó magasztalói lehessünk az ő dicsőségének / és részesei elevenítő titkainak.

Szerettem volna könnyeimmel lemosni, Uram, / bűneim kéziratát, / és életem további folyamán / bűnbánat által keresni kedvedet, / de csábít az ellenség / és sanyargatja lelkemet; / Uram, míg végképpen el nem veszek, * szabadíts meg engem!

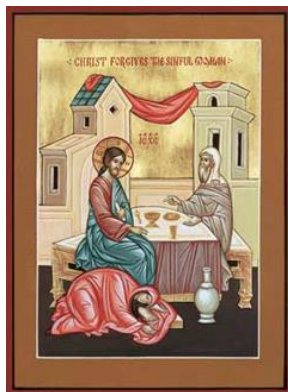
Ki az a szélvész által hányatottak között, / ki közeledvén a te révpartodhoz, Uram, / és nem menekült meg? / Avagy melyik beteg kér tőled orvoslást, és nem gyógyulna meg? / Mindenek teremtője és a betegek orvoslója: / Uram, míg végképpen el nem veszek, * üdvözíts engem.

Moss meg engem könnyeimmel, Üdvözítőm, / mert sok bűnnel vagyok fertőzve; / azért le is borulok elődbe: / Istenem, vétkeztem, * irgalmazz nekem!

Szellemi nyájadnak juha vagyok, / s hozzád menekülök, jó pásztorom, / keress föl engem, eltévedtet, Istenem, * és irgalmazz nekem!

5. hang

Üdvözlégy, életadó Kereszt. Sírok, / és keserűen bánkódom, / midőn a végső ítéletre gondolok, / mint megátalkodott bűnösnek / nem levén semmi feleletem vagy mentségem vétkeim felett. / Azért esedezem, / amíg nem üt életem végső órája, / még a halál megjelenése / és az utolsó ítélet kimondása előtt, / minekelőtte kárhozatra ítéltetném, / – hol a

kiolthatatlan tűz, / a külső sötétség, / hol a fogak csikorgatása / és telhetetlen féreg emészti a bűnösöket – / ajándékozd bűneim bocsánatát, Krisztus, * és gazdag kegyelmedet.

Törvényeidet / és irataidat lenéztem, / és parancsaidat megvettem, / ó, én megátalkodott! / Én Istenem és Teremtőm, / miképp kerülöm ki a jövődő kínokat? / Azért még életem vége előtt, Üdvözítöm, / ajándékozz nekem bűnbocsánatot, / és mint jóságos Isten, / könnyeket és igaz töredelmességet adj nékem, / messze űzve tőlem az ördögök seregét, / melyek a pokol örvényébe dönteni törekszenek, / s el ne vond tőlem * a te mindenható kezedet, ó, mennyei Atyám!

Jaj nekem, / mennyire elsötétült elmém, / milyen messze távoztam tőled, / én szerencsétlen, / és a bűn s a testi gyönyör szolgálja lettem, / teljesen átadván magamat / a bennem élő szenvedélyeknek. / Most pedig az életből való elköltözésemet várom / és a bekövetkezendő gyötrelmet. / Jóságos Uram, / adj nekem bűnbánó könnyeket, / adj feloldozást számtalan sok bűnömtől, / hittell esedezem hozzád, * ki a világnak gazdag kegyelmet ajándékozol.

Valóban a kerubok királyi széke vagy, / ki méltóságban felülmúlod az angyalokat, / mert a te méhedben helyezkedett el, ó, Tisztaságos, / az Isten Igéje, / és a mi képünket megújítani akarván, / tőled született a Megtestesült, / a keresztet és a kínszenvedést miértünk fogadta el, / s mint Isten feltámadást ajándékozott nekünk. / Azért megromlott természetünknek / általad történt megújításáért / a Teremtőnek hálásan köszönetet mondva esedezünk: / Hogy a te imádságaid által * bűnbocsánatot és gazdag kegyelmet nyerjünk.

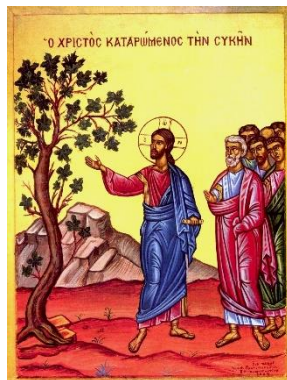
Uram, vétkezni meg nem szűnök, / emberszeretetedre pedig magamat méltóvá tenni nem tudom, / bocsásd meg képtelenségemet, egyetlen Jóságos, * és könyörülj rajtam!

Uram, a te haragodtól is félek, / és gonoszt cselekedni még sem szűnök meg. / Vajon ki nem fél az ítélőszék előtt a bírótól, /

vagy ki haragítja magára az orvost / gyógyulást remélvén tőle, /
mint azt én cselekszem? / Hosszantűró Uram, * tekintsd
gyarlóságomat, és könyörülj rajtam!

Tekints vétkeim sokaságára Uram, / ki a Szűztől születél, /
s tisztíts meg összes bűneimtől, / és mint Emberszerető / add
nekem a megtérés eszméjét, kérlek, *
és irgalmazz nekem!

Jaj nekem, mihez lettem
hasznalóvá én? / A terméketlen
fügefához. És félek a kivágtásra ítélő
átoktól. / De te mennyei munkás,
Krisztus Isten, / tedd az én terméketlen
lelkemet gyümölcsözővé, / s mint a
tékozló fiút * fogadj vissza, és
irgalmazz nekem!

6. hang

Bűnbánati könnyeket / adj nekem, Üdvözítőm, / és
töredelmes szívet, / hogy lemossam lelkem szennyét, / mert bűnös
cselekedeteimmel / gonoszul megfertőztettem, / de esedeznek
érettem / a téged szülő Szűz, / az angyali rendek * és a te
emberszereteted.

Jöjj én lelkem, és tégy bánatot / sokféle vétkeidért, /
melyeket az életben elkövettél, / és a magasságbeli erők sokaságát
kérjed / fohászkodva és könnyekkel, / hogy adassék neked idő /
bűneid megbánására, / nehogy mint a terméketlen fügefafa, /
gehenna tüzére vettessél * örök szenvedésre!

Parancsolataid közül / e földön egyet sem teljesítettem,
Uram! / Miképp jelenek meg előtted, / midőn királyi székedben
fogsz ülni, / és miként viselem el az ítéletet / mindazokért, én
Krisztusom, / melyet tudva vagy tudtomon kívül ellened

elkövettem? / Azért hozzád kiáltok: / szolgálidnak imádságai által
üdvözíts engem, * ki eltévelyedtem.

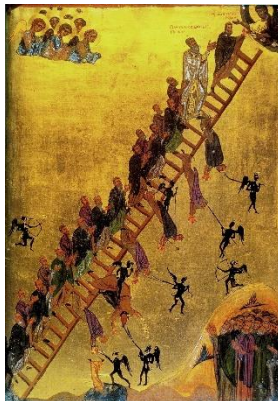
A te rettenetes eljöveteledkor, Krisztus, / ó, ne halljuk
tőled: / „Nem ismerlek titeket!”, / mert mi bizodal munkat beléd
helyeztük, / habár parancsaidat hanyagságból meg nem tartottuk, /
de kérünk téged, * szánd meg a mi lelkünket!

Bűnbánatom nincs, / könnyek sem fakadnak szemeimből, /
azért kérlek téged, Krisztus Istenem, / még a végezet előtt téríts
meg engem, / és töredelmességet adj nékem, * hogy
megszabaduljak az örök szenvedéstől.

A te vértanúid, Uram, / nem tagadtak meg téged, / sem el
nem hagyták a te parancsolataidat, / kiknek imádságai által *
könyörülj rajtunk!

Az erényektől meztelenül talált engem az ellenség, / s
megszobzott a bűnök nyilával, / de te, mint a lélek és test orvosa /
gyógyítsd meg az én lelkem sebeit, * és
irgalmazz nekem!

Szívemnek fekélyeit, / melyek
bűneim sokasága folytán egészen
elleptek, / gyógyítsd meg Üdvözítőm, /
mint testi-lelki orvosom; / ki
bűnbocsánatot adsz a kérelmezőknek, /
add nekem mindenkor a bűnbánat
könyzeit, Uram, / ajándékozz meg
vétkeim fölöldásával, * és irgalmazz
nekem!

7. hang

Emeld fel szemedet, ó, én lelkem, / és tekints az Isten
gondviselésére és irgalmára, / mint hajlítja meg az egeket, / és a
földre szállott, hogy fölemeljen téged / a te rosszindulataid
megátalkodottságából, / és az élő hit sziklájára állítson. / Ó,

bámulandó és rettenetes csoda! * Dicsőség a te kinszenvedésednek, Emberszerető!

Lásd a te gonosz cselekedeteidet, ó, én lelkem, / és csodálkozzál afelett, miként visel téged a föld, / és nem nyílik meg előtted? / Miként nem emésztenek fel téged a vadállatok, / és miként nem szűnik meg világítani néked a Nap? / Kelj föl tehát, tégy bűnbánatot / és kiálts föl az Úrhoz: / Vétettem, egyedül néked vétettem, * Uram, könyörülj rajtam!

Benned helyezvén bizalmunkat, / mindenható Uram, téged kérünk, / ments meg minket minden bajtól, / rossz indulatoktól és a gonosz incselkedéseitől, / hogy életünket békében tölthessük el, / és tisztaságban élve / tebenned, Uralkodó, * az ítélet napján kegyelmes bírót találjunk.

Mint a tékozló fiú jöttem hozzád kegyelmes, / és leborulván előtted, kérlek, / fogadj be engem, Istenem, / mint szolgálid egyikét, * és könyörülj rajtam, ó, Emberszerető!

Mint aki a gonosztevők közé jutott, / és megsebesült, / úgy estem el én is a sok bűn terhe alatt, / és lelkem meg van sebesülve. / Hová meneküljek én, bűnös ember? / Csak egyedül hozzád, lelkünk kegyes Orvosa. * Áraszd reám Isten a te nagy kegyelmedet!

A természetlen fügefához hasonlóan / ki ne vágass engem, ki bűnös vagyok, Üdvözítőm, / de ajándékozz nekem számos évet bűnbánatra / a töredelem könnyeivel öntözni lelkemet, * hogy termést hozzak neked béketűrésben.

8. hang

Uram, ki e világra jöttél, a bűnösöket hívni, / és a latort, a vámost, / a bűnös asszonyt és a tékozló fiút kegyelmedbe fogadtad, / engemet is, ki mindezeknél súlyosabban vétkeztem, /

és mindeddig igazán meg nem tértem, / emberszeretőleg hívj magadhoz, * ó, én Krisztusom!

Uram, ki a vámszedőkből az Egyháznak pásztorokat állítottál, / és az üldözőkből pártfogókat szereztél, / engem is az ő pártfogásuk által / Egyházad aklába vezess, / nehogy mint javíthatatlan, * az ördög prédájává legyek!

Siránkozzál megátalkodott lélek, a végsők előtt, / és ragaszkodjál az Istenhez, / szívből keseregve kiáltván hozzá, ó, megfertőztetett: / Ellened vétettem én Krisztusom, / ne utálj meg kérlek, / hanem jobb útra téríts engem, mint kegyelmes, * és add meg bűneim bocsánatát!

Téged, mint Királyt és Uralkodót / az angyalok szüntelen énekelnek, / én pedig leborulván előtted, / mint a bűnbánó vámos kiáltom: * Istenem, tisztíts meg, és üdvözíts engem.

Halhatatlan lévén, én lelkem, / e földi élet hullámaiban ne merülj el, / de fohászkodva tekints fel a te Jótevődhez mondván: * Istenem, tisztíts meg, és üdvözíts engem!

Urunknak vértanúi, / kik minden helyet megszenteltek, / és minden betegséget meggyógyítottok, / most is kérünk titeket, / imádkozzatok érettünk, / hogy lelkeink az ellenség cselvetésétől megmentessenek!

Mikor elkövetett gonoszságaim sokaságára gondolok, / és ama borzalmas vizsgálat jut eszembe, / rémülettől elfogva menekülök hozzád, / mint emberszerető Istenhez. / Hozzád folyamodom azért, egyetlen Bünnélkülvaló: / Ne vess meg engem, / ajándékozz bűnbánatot az én megalázott lelkemnek még a vég előtt, * és irgalmazz nekem!

Könnyeket adj nekem, Istenem, / mint egykoron a vétkes asszonynak, / s engeddd, hogy azokkal lábaidat mosogassam, / melyek a csalárdság útjából megmentettek, / és illatszer gyanánt tiszta étellel áldozzam neked, / melyet bűnbánat által helyreállítottam. / Hagy halljam meg én is kívánatos hangodat: * A te hited megszabadított, távozz békével!

Bűnbánati sztichirák a nagyböjti imádságokból

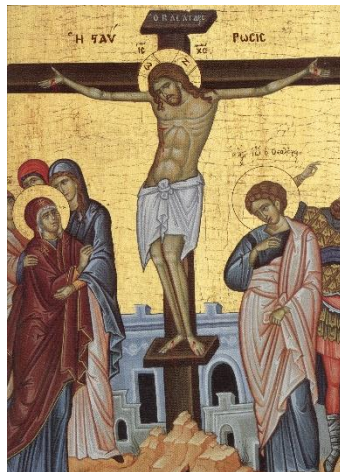
Minden bűnt elkövettem, * tékozló életemmel mindenkit fölülmúltam, * s ha bűnbánatot szeretnék is tartani, * könnyeim nem erednek el: * most is hanyagul élek, * s büntetést érdelek. * De te igazíts helyre engem, egyetlen Jóság, *' és könyörülj rajtam, Istenem!

Könnyek záporát add nekem, Krisztus, * a bűtnek örvendetes napján, * hogy megsirassam és lemossam az élvezetek szennyét, * s megtisztultan jelenhessek meg előtted, Uram, * amikor majd bíróként eljössz az égből, * hogy megítéld az embereket, *' egyetlen, igazságos Bíró!

Kihez lettél hasonló, lusta lelkem, * hogy ilyen szerencsétlen maradtál, * és nem cselekszed a jót; * hanem szívesen maradsz meg a gonoszságban? * Térj meg, mert már a küszöbön az ítélet! * Tisztulj meg bűjttel és imádsággal, * és így szólítsd meg az Uralkodót: * Vétkeztem ellened, de nézd el nekem, * és mint Irgalmas, *' adj nekem bűnbocsánatot!

Jóságnak tengere, Krisztusom, * te, aki Isten vagy, és bűn nélkül, * szárítsd ki bűneim rút tengerét, * s adj az én szívembe töredelmet, * mely elapasztja a törvénszegés vizeit, * hogy magasztaljam és dicsőítsem * a te kifejezhetetlen irgalmadat, *' lelkünk türelmes jóakarója!

Kitártad legtisztább karjaidat a kereszten, Krisztus, * és összegyűjtötted a föld határain lévőket, * azért hangoztatom neked: * Szézilált elmémet tedd összeszedetté, * a szenvedélyek rabságából szabadíts ki, * egyesíts a te szenvedéseiddel, *' s a bűjtöléssel egészen tisztíts meg!

Az ifjakat hajdan a bűjt megedzette, * s az Írás szerint a tűz lángjánál erősebbé tette. * Bűjtölj ezért te is, szegény lelkem, * gyűjtsd föl magadban az Úr szeretetét, * hogy ezáltal megmenekülhess a reád váró kárhozattól, *' s elégethess vele káros szenvedélyeidet!

Atyám vagyónát tékozlóan elszórván, * magányossá lettem, * és gonosz emberek vidékén laktam, * esztelenségemben olyan lettem, mint az értelmetlen jószág, * minden isteni kegyelemtől megfosztva. * Ezért irgalmas és könyörületes Atyámhoz megtérve kiáltok: * Vétkeztem, Istenem, *' de bűnbánatomban fogadj el és könyörülj rajtam!

Mint a tékozló fiú eltávoztam kegyelmedtől, Uram, * és jóságod bőségét eltékoztaltam. * Végül, Irgalmas, hozzád menekülök, * és így kiáltok: *' Istenem, Vétkeztem, de könyörülj rajtam!

Tékozlóként a gonoszság vidékére költöztem, * s mindenemet gonoszul elszórtam, * melyet te adtál nekem, irgalmas Atyám, * s most a jótettek hiányától sorvadok, * mivel az isteni kegyelemből kivetkőzve, * engedetlenségem szégyenébe öltözködtem. * Ezért így kiáltok hozzád: Vétkeztem! * Ismerem azonban jóságodat. * Könyörületes Krisztusom, * fogadj be engem szolgálód közé, *' a téged szerető apostolok imái által!

Atyámnak merlek nevezni téged, * Teremtő Uram, * hiszen a te képedre teremtett lény vagyok, * ámbár az örökbefogadást tékozló étellel elvétettem, * s ajándékul adott kincsedet feledéssel szétszórtam. * Mégse tagadj ki magadtól engem, * hiszen te jónak láttad azt, * hogy egyszülött Fiaid értünk testben elszenvedje a kereszthalált; * azért javíts meg engem, *' és tekints sajátodnak, Emberszerető!

Az egész mindenség keresztfán függő Élete, * Krisztus Istenem, * tedd élővé vétkeimtől haldokló lelkemet, * és ne hagyj teljesen elpusztulni bárányodat, * mert te vagy a jó Pásztor! * Eltertem ugyan a te parancsaitól, * s a bűnt kedvelve eltékoztam a büntelenség gazdagságát, * melyet tőled kaptam ajándékul. * Megromlottam, és tékozló viselkedésemmel utálatos lettem, * de te megtérésemet segítve * újíts meg engem, *' egyetlen végtelen irgalmú!

A fennhéjázó farizeus kérdésével utálatossá tette magát, * az alázatosan imádkozó vámos pedig hallgatásával megigazult. * Vedd hát tudomásul, lelkem, a kettő közötti különbséget, * válaszd és sajátítsd el az alázatot, * mert Krisztus megígérte, *' hogy az alázatosoknak megkegyelmez, mint emberszerető.

Förlümlőt a vámost bűneimmel, * de a bűnbánatban nem követtem, * a farizeusnak pedig még jótetteit sem értem utol, * s gögijét mégis utánoztam. * De te, Krisztus Istenem, * ki végtelen alázatodban * a rossz lelkek kevélységét a kereszten megszüntetted, * messze távoztasd el tőlem * a vámos korábbi gáztetteit * és az utóbbinak örülségét, * és erősíts meg lelkemben * mindkettőjük jó tulajdonságát, *' és üdvözíts engem!

Tanuld meg, lelkem, az Úrtól, * aki a kereszthalálig megalázta magát, * a fennköltség utáni alázatot * és az alázatból való felmagasztalást. * Ne kérkedj az erényekkel, * és ne tartsd magadat igaznak, * s meg ne ítélj embertársadat, * amint azt a kérkedő farizeus tette, * hanem csak bűneidre gondolj levert érzülettel, * és a vámoshoz hasonlóan ezt kiáltsd: * Isten, légy irgalmas hozzám, bűnöshöz, *' és üdvözíts engem!

Lelkem méltóságát szenvedélyek rabságára adva, * állatokhoz lettem hasonló. * Föl sem bírok nézni rád, fönséges Isten; * teljesen összegörnyedve * a vámos imáját kiáltom feléd, Krisztus: *' légy irgalmas hozzám és üdvözíts engem!

A fa által hajdan halálra jutottunk * s most a keresztfá révén újra életet találtunk. * Hagyjuk azért, hívek, szenvedélyes indulatainkat meghalni * és a világ jótevőjéhez könyörögve esengjünk, * hogy elérjük az üdvös föltámadást, * s Istennek tetsző cselekedetekkel ékeskedjünk, * tündököljünk erényekkel, *' s dicsőítsük lelkünk Üdvözítőjét!

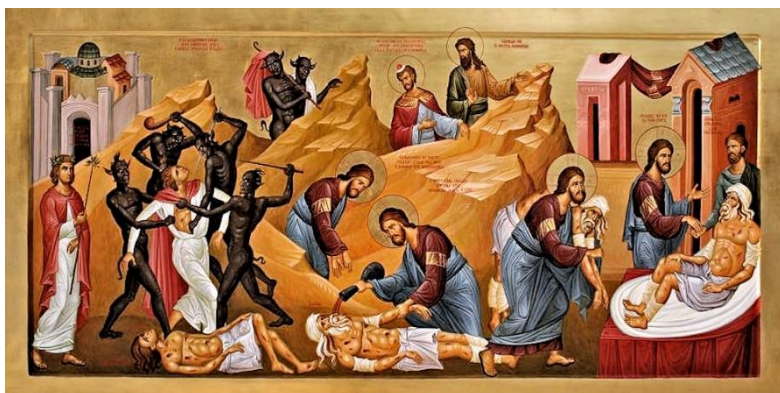
Szenvedélyeim a te helyes utadról elűztek, * szerencsétlenül szakadékba kerültem, * egy levita a pappal együtt figyelembe sem vett, * ám te, Krisztusom, megkönyörültél rajtam, * és a kereszttel széttépted a bűn adóslevelét, * engem pedig bevittél az Atya házába. * Azért most így kiáltok: *' Felfoghatatlan Uram, dicsőség néked!

Paradicsomi boldogságunkat és az első gyönyörünket elveszítve * parancsod megszegése folytán * szörnyen nyomorult életre süllyedtünk, * mert az erényesség ránk illő dicsőségéből kivetkőzve * vétkeink rabló támadásának prédájává lettünk, * és félholtan fekszünk, * mert megszegettük üdvös tanításodat. * De most Uralkodónk, hozzád folyamodunk: * szenvedélyek nélkül Máriától jelentél meg, * de a mi szenvedéseinket magadra vetted. * Kösd be bűneink okozta sérüléseinket, * s áraszd reánk kimeríthetetlen irgalmat, *' a te gyógyító gondviselésedet, mint Emberszerető!

Akárcsak a vak, szívemből kiáltom feléd * adj világosságot
lelki szememnek, Isten Fia! * A hívő kánaáni asszonnyal ezt
mondom: * Légy irgalmas hozzám és könyörülj rajtam, *
lelkemet gonoszul gyötrik a bűnös élvezetek! * Szabadítsd meg
azt a szenvedélyek homályától, * s add, hogy életem hátralevő
részében tisztán éljek, *' s a te nagy jószágodat dicsőítsem!

Mint aki a rablók keze közé jutott * és megsebesült, * úgy
estem el én is bűneim terhe alatt, * és megsebesült a lelkem. *
Kihez folyamodhatnék én, bűnös ember, * hogy gyógyulásra
találjak? * Csak egyedül hozzád, lelkünk kegyes orvosa: *'
Áraszd reám, Isten a te nagy kegyelmedet!

A városból, Jeruzsálemből lementem, * de letértem a népek
számára ott megírt parancsaitól. * Jerikó felé tartottam, *
megpróbáltam inkább követni azokat, * akiket hajdan
gonoszságuk miatt * népednek kiirtásra átadtál, * s így én is a
lelket emésztő szenvedélyeknek, * mint rablóknak prédájaként
elestem. * Meg is sebeztek, és csaknem meghaltam. * De te,
Uram, ki az emberek bűneiért * önként vállaltad testednek
szögekkel és lándzsával való megsebzését, * s kereszteddel
Jeruzsálemben mindenkinek üdvösséget szerezteél, *' gyógyíts
meg és üdvözíts engem!

Rossz gondolataim rabjává válván * nyomorult elmémet kifosztották, * és most kegyetlenül megverve * lelkem tele van sebhelyekkel, * és az erények ruhája nélkül fekszem az élet útján. * Egy átmenő pap látott ugyan vérbe fagyva, * de gyógyíthatatlannak tartva nem állt meg mellettem. * Egy levita is elment, * mert nem bírta elviselni lélekölő gyötrelmem látványát. * Te viszont, Krisztus, én Istenem, * ki nem Szamariából jöttél, * hanem Máriától kegyeskedtél megtestesülni, * a te emberszereteted folytán * adj nekem gyógyulást, *' s áraszd reám a te nagy irgalmat!

Isteni parancsaidtól eltávoztam * és mint aki Jeruzsálemet elhagyta, * a szenvedélyek Jerikója felé haladtam, * de az élet gondjainak dicsőségétől kifosztatva * bűnös gondolatok prédájává lettem, * az istengyermekség kegyelméből kivetköztettem, * és most félholtan vérbe fagyva fekszem. * Az arra jött pap elesettségemet látva szóra sem méltatott, * s a levita is irtózva ment tovább mellettem. * De te, Szűztől kimondhatatlan módon megtestesült Urunk, * üdvözítő oldaladból önként kiárasztott vér és víz által, * mintha olajjal csillapítanád kínjaimat, * sebeimet gyógyírral ellátva kötözd be, * és a mennyei karokhoz számíts engem, *' mint irgalmas, Krisztus Istenem!

Bűnbeesésemmel önkényesen levettem az erények ékességét, * de te azt újra föladtad reám, * hozzám való leereszkedésed által, * Istennek Igéje. * Nem vetettél meg, mikor rút szenvedélyek sebeztek, * s midőn útonállók megtámadtak, * de mindenható erőddel segítségemre siettél, *' s védelmedre méltattál, ó Nagyirgalmú.

Az élet sok-sok bukása * és bűnös élvezetei miatt gyöngélkedem, én nyomorult, * és mindig a tunyaság ágyában fekszem, Uram. * De így kiáltok hozzád: * Végtelenül irgalmas, * jöjj el és tekints reám! * Nyújts nekem bátorítást és kegyelmet; *

ne hagyj el engem, Üdvözítőm, * hogy soha halálba ne szenderedjem, * és vesztemen az ellenség ne örvendjen, *' mert az mindig alvilági mélységbe akar vonszolni!

A könnyörtelen gazdag esztelenségét követve * magam is jókat mulatok, * bűnös gyönyörökbe és szenvedélyekbe merülve, * bár mindig látom a bűnbánat küszöbén fekvő elmémet, * mint a kivetett Lázárt, ó Uram! * De bármennyire éhező és beteg ez, * s még ha szenvedélyek is tépik, * én teljesen érzéketlen vagyok vele szemben, Uram. * Azért a gehenna tüzét érdemlem. *' Ments meg tőle, egyetlen, nagyirgalmú Uralkodó!

A gonosz * mindenféle támadása * elgyöngítette szenvedélyekkel tele lelkemet, * és ledöntötte a tunyaság sírjába. * A közömbösség sírkő gyanánt borul rá. ** Üdvözítőm, * ki elevenítő kereszted fájával * az alvilágban levőket életre támasztottad, * ébressz fel, és kelts engem is életre, *' hogy Istenségedet félelemmel dicsőítsem!

A gonosz * tanácsaira hallgatván * mindenkor a káros élvezetekben gyönyörködtem, * lelketlenül örömet leltem benne. * Elmémet elvettem, mint egy második koldus Lázárt * mert nem juttattam neki a szent ételekből. ** Istenige, * az eljövendő örök tűztől ments meg engem,* irgalmasan, mint Emberszerető, *' hogy dicsőítselek téged!

Az önuralom Isten-szötte bíborát * és az enyészhetetlenségnek bársonyát levetted, lelkem, * ezzel saját méltóságodat meggyaláztad. * A gazdagságot és gyönyört bűnre használtad, * s testvéred ellen felkeltél,* és megvetted, mint gazdag a szegény Lázárt. * Azonban ha vele együtt elkárhozni nem akarsz, * légy szegénnyé lélekben, * és az érted szegénnyé lett Úrnak hangoztasd: * Ki keresztthalálad előtt magadra vetted a gúnynak bíborát, * s érettem meztelenül keresztre lettél feszítve, * a te országod köntösével, Krisztus, * szabadíts meg engem, *' az örök szégyentől!

Gazdaggá váltam szenvedélyeim által * a képmutatás csalárd köntösébe burkolóztam, * mértéktelenség bűneiben találva örömet, * és kifejezhetetlen szívtelenséget tanúsítva * a bűnbánat küszöbén fekvő elmémre nem hallgatok, * mely kiéhezett minden jószág híján, * és a jóra való restség miatti betegségben szenved. * De te, Uram, tégy engem, mint Lázárt, a bűnökben szegényné, * nehogy egykor majd ujja hegyéről kelljen vízceppet kérnem, * hogyha olthatatlan lángok gyötörnék a nyelvem. * Helyezz el inkább Ábrahám atyánk kebelén, *' mint Emberszerető!

Lelkem lustálkodva szunyadozik, Krisztus, * és nem ég az erényekből készült lámpám, * így a balga szüzekhez lettem hasonló, * mert a munkaidőben elkószáltam, Jegyesem! * De te, Uram, ne zárd el előlem irgalmadat, * hanem üzd el tőlem a sötét álmot, * ébressz föl, és vezess az okos szüzekkel menyegzős házadba, * ahol az ünneplők hangja tisztán cseng, * és szüntelenül hangoztatják: *' Urunk, dicsőség néked!

Téged, a Szűz fiát, * a bűnös asszony Istennek ismervén el * zokogva ezt mondta, * mert könnyekre méltó dolgokat művelt: * Oldozz fel bűneimtől, * mint feloldom hajfonataimat, * szeresd a szeretőt, aki gyűlöletet érdemel, * és a vámosokkal együtt hirdet majd téged, *' emberszerető Jótevőm!

A drága kenetet a bűnös asszony * a könnyeivel keverte, * és miután lábadat megcsókolta, * szeplőtelen lábaidra öntötte. * Neki azonnal megtisztulást adtál, * ki érettünk szenvedtél. * Ajándékozz nekünk is bocsánatot, *' és üdvözíts minket!

A bűnös asszony igyekezett kenetet venni, * méghozzá drága illatszert, * hogy megkenje vele Jótevőjét. * És a kenet készítőjéhez így szólt: * Adj nekem kenetet, hogy vele kenjem meg azt, *' aki letörölt rólam mindenbűnt!

A bűnbe süllyedt nő rád talált, üdvösség révpartja, * és a könnyeivel vegyített kenettel megkenve téged, erre kért meg: * Nézz reám, mert hatalmadban van a bűnbocsánat! * Tekints reám,

mert a bűnösök megtérését várod! * Ments meg engem, Uram, bűneim viharától, *' a te nagy irgalmad által!

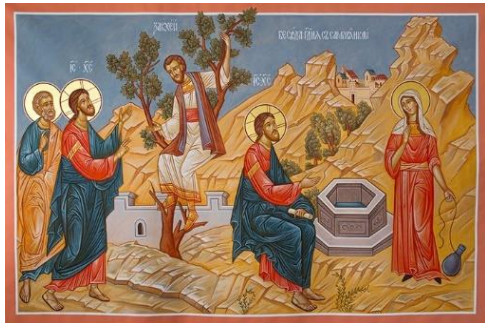
Ma Krisztus eljött a farizeus házába, * és a bűnös nő odaborult lába elé, így kiáltva: * Tekints reám, mert a bűnben elmerültem! * és kétségbeestem tetteimért! * Ne utáljon meg engem a te jóságod! * Adj bűnbocsánatot, Uram, nekem, *' és üdvözíts engem!

Kibontotta haját előtted, Urunk, a bűnös nő, * Júdás is kinyújtotta kezét a törvényszegők felé. * Az egyik azért, hogy elnyerje a feloldozást, * a másik pedig, hogy pénzhez jusson. * Azért így kiáltunk hozzád: * Szabadítónk, akít ő érettünk elárult, *' Urunk, dicsőség néked!

Rossz illatot árasztó bűnös nő jött hozzád, * könnyeivel öntözve lábadat, Üdvözítő, * s így előre jelezte kínszenvedésedet. * Hogyan nézlek szemedbe, Uralkodó, * ki eljöttél, hogy megmentsd a mélyből a paráznát? * Támassz fel engem is a halálból, * ki Lázárt feltámasztottad negyednapra a sírból! * Fogadj be engem, nyomorultat, *' és üdvözíts engem, Uram!

Az életmódja miatt kétségbeesett * és erkölcsre nézve rosszhírű nő * kenettel járult hozzád, ezt mondván: * Ne taszíts el engem, a paráznát, * ki a Szűztől születted, * Ne vesd meg könnyeimet, az angyalok öröme, * de fogadj be engem, a bűnbánót, * kit nem vetted el vétkeim közben, Uram, *' a te nagy irgalmad folytán!

Uram, a sok bűnbe merült nő * istenségedet megérezve * vállalta a kenethozást, * s előre elhozta a balzsamot eltemetésedre. * „Ó, jaj nekem – sírva kiáltá –, * éjszakaként borul rám bűneim sokasága * és a vétkekhez való ragaszkodás holdtalan

homálya! * Fogadd el könnyeim patakját, * ki a felhők vizét a tengerbe zúdítod. * Hajolj le szívem sóhajtásaihoz, * ki az egeket meghajlítod kimondhatatlan alázattal! * Csókkal borítom el legszentebb lábaidat, * és megtörlöm a hajfürtökkel, * amelyekkel Éva az Édenkertben * a te közeledésed hangjára félelmében elrejtőzött. * Ki tudná föltárni bűneim sokaságát * és a te ítéleteid mélységét? * Üdvözítóm, lelkem megmentője, * ne vedd meg a te szolgálódat, *’ hiszen irgalmad végtelen!”

Téritsd meg az én szerencsétlen lelkemet, Uram, * mert egész életemet bűnökben herdáltam el. * Fogadj el engem is úgy, * mint egykor a bűnös asszonyt, *’ és üdvözíts engem!

Uram, ne felindulásodban feddj meg, * és haragodban se büntess meg engem!

Ennek az életnek tengerén hajózva * sokféle gonoszságom örvényét látom, * s nem gondolok arra, ki kormányoz. * Azért Péter szavával kiáltom: * Ments meg engem, Krisztus Isten, *’ s üdvözíts, mint emberszerető!

Fontold meg lelkem, * hogy állunk majd az ítélő bíró elé! * Abban a rettentő órában * föl lesz állítva a félelmetes ítélőszék, * és mindenkinek kiderülnek tettei, * a Bíró pedig már kérlelhetetlen lesz. * Ott már készen van számodra a tűz, * mely a háborgó tenger hullámaihoz hasonlóan * elborítja majd a mindenséget. * És te lelkem mindezekkel együtt * vedd csak fontolóra végedet, *’ és inkább még azelőtt siránkozz!

Midőn a bíró székébe ül * s angyalok fognak előtte állani, * harsonaszóval és lobogó tűzzel; * mit teszel majd akkor, lelkem, ítéletre előállítva? * Hiszen akkor gonosz cselekedeteid felfedeztetnek, * titkos bűneid kinyilvánítatnak. * Azért még a vég előtt így kiált a Bíróhoz: * Szívünket jól ismerő Krisztus Istenünk, *’ vétkeztem, irgalmazz nekem!

Lelkem, az itteni dolgok múlandók, * a túlvilágiak pedig örökkévalók. * Látom az ítélőszéket és trónján az ítélő Bírót, * és

rettegek a kárhoztató ítélettől. *’ Térj meg hát, lelkem, mert az ítélet meg nem változtatható!

Törvényszegés folytán meghalt lelkemet * keltsd életre, Krisztus, * igazi bűjt és bűnbánat által, * kérlek, tedd meg ezt irgalmasan! * S add meg, hogy mindig szent parancsaid * szép és helyes útján járhassak, * s így a téged szerető emberekkel együtt * elnyerhessem isteni dicsőségedet, * és dicsőítselek téged, Jézus, *’ minden jóságodért!

Szenvedélyek hullámain eszméletlenül hányódva * buzgó fohászzkodással hozzád folyamodom, Tisztaságos: * Ne engedd, hogy nyomorultul elveszek, * mert te a mélységes irgalmat szülted. * Rajtad kívül nincs más reménységem, * és te ne engedd, * hogy benned bízva * az ellenséges kárörömnök és gúnynak tárgya lehessenek. * Neked van hozzá hatalmad, ha akarod, *’ mert a mindenség Istenének anyja vagy.

Miért henyélsz, lelkem? * S miért szolgálsz a bűnnek? * Ha gyengélkedsz, miért nem mész orvoshoz? * Íme, itt az alkalmas idő! * Itt van az igazi nap az üdvösségre! * Kelj fel, mosd meg arcodat a bűnbánat könnyeivel, * és jótetteid olajával égesd mécsesedet, * hogy irgalomra találj Krisztus Istennél, *’ és elnyerd a nagy kegyelmet!

Urunk, ki az igazságra fényt derítesz, * és a rejtett dolgokat is tudod; * a kérdés rabjává lett s tettei alapján magát igaznak hirdető farizeust elítélted, * a töredelemmel könyörgő és önmagát kárhoztató vámost pedig megigazulttá tetted, * add meg nekünk, hogy ennek bűnbánatát kövessük, * s keresztre feszítettésed által méltass minket, *’

Emberszerető, a bűnbocsánatra!

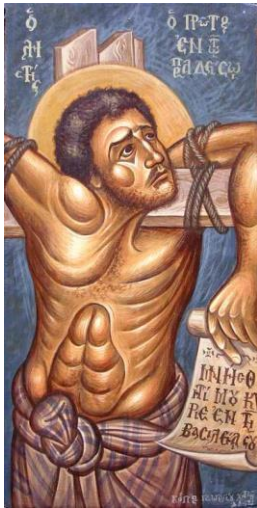
Kegyesszemmel tekints,
Uram, az én
megalázkodásomra, * mert kis
híján elenyészik életem, * s
tetteimből nem ered számomra

üdvösség! * Azért kérlek téged, Uram, * kegyes szemmel tekints alázatos szolgálóra, *' és üdvözíts engem!

Gondolj arra, lelkem, hogy a Bíró jelen van, * és vedd már észre ama félelmetes napnak óráját, * mert az ítélet irgalom nélküli mindazok számára, * akik az irgalom cselekedetét nem gyakorolták! * Azért szánj meg engem, Üdvözítő, *' mint egyetlen Emberszerető!

A rablók áldozatához lettem hasonló, * ó, mindenség Uralkodója. * Bűneimnek lettem prédája, * és megsebesültem, kíméletlenül. * De te ne hagj engem gyógyíthatanul, * mert te nem is Szamariából érkezel, * de a szeplőtelen Szűztől jelentél meg, * Jézus, üdvösséget adó név, *' könyörülj rajtam! (

Krisztus Isten, aki latrokkal együtt kereszten függél, * és sebeddel gyógyítottad az emberi természetet, * ne vess meg engem azért, * mert szellemi útonállók és test nélküli rablók kezébe estem, * kik az erényekből kifosztottak * és súlyosan megsebesítettek * Mert a neked szenteltek közül senki meg nem gyógyíthatott, * és már-már félholt vagyok, * életem hátralevő része nagyon rövid. * Egyetlen reményem te maradsz, * ki a halottaknak életet adsz. * Kötözd be sebeimet, * áraszd ki rám jószágodat, *' egyetlen Emberszerető!

Bűnökben fogantatván én, romlott szívű, * föl sem merek tekinteni az ég magasára, * emberszeretetedben bízva mégis így kiáltok: *' Istenem, könyörülj rajtam és üdvözíts engem!

Ha még az igaz is nehezen üdvözül, * mire számíthatok én, ki bűnös vagyok, * s a nap hevét és terhét nem viseltem? * De te, Istenem, számíts engem a tizenegyedik órától dolgozókhöz, *' és üdvözíts engem!

Uram, hengerítsd el megátalkodottságomról a követ, * támaszd föl lelkemet, Jóságos, a szenvedélyek romlásából, * és méltass arra, Uralkodóm, hogy neked, mint az alvilág legyőzőjének * töredelmes lélekkel az erények pálmaágait lengessem, * és hogy az örök életet elnyerhessem * s a te erődöt és irgalmadat magasztalhassam, *' egyetlen Emberszerető!

Ne ítélj engem, Krisztus Isten, * a gehenna tüzes lángjára, * amint a gazdagot ítélted el Lázár miatt * – siránkozva erre kérlek * – hanem add nekem is emberszereteted cseppjét *' és könyörülj rajtam!

Tékozlással éltem föl mindenemet, * Uram és Üdvözítőm, * de szeméimet most irgalmad kimeríthetetlen gazdagságára szögezem. * Atyai karodat gyorsan tárd ki felém, kérlek, * és nyomorúságra jutott lelkemet ne vesd meg, * mert bűnbánattal kiáltom neked: * Vétkeztem ellened, *' de üdvözíts engem!

Ítélszéked félelmetes, ítéleted igazságos, * az én cselekedeteim pedig szörnyűek. * De te, Irgalmas, siess megmentésemre, * és a büntetésektől szabadíts meg! * Ments meg, Uram, a kosok kárhozatától, * és méltass, hogy jobboldon állhassak, *' legigazságosabb Bíró!

Bűnök betegsége emészt el, * kétségbeesés ágyában fekszem. * A te szeretetteddel, betegek orvosa, tekints rám! * Ne engeddd, hogy nyomorultan halálba merüljek, * de könyörülj meg rajtam, * hogy buzgósággal énekeljem: * Irgalom osztogatója, *' Urunk, dicsőség néked!

Bűnökbe zuhant és vétkekkel megbilincselte lelkem, * miért vagy gondatlan és miért henyélsz? * Fuss, mint Lót, a bujaság Szodomájának és Gomorájának tűzvészéből, * hátra ne fordulj, nehogy sóbálvány légy! * Menekülj az erények hegyére, * és kerüld mindig a kegyetlen gazdag égető szívtelenségét! * Ábrahám kebele felé igyekezz, mint Lázár, * és alázattal ezt kiáltod: *' Uram, reményem és menedékem, dicsőség néked!

Gonoszság sírjában fekszem, ó Irgalmas, * sok bűnöm mint sírkő nehezedik reám, *' szabadíts ki belőle, könyörületes Uram!

Jöjjetek mindnyájan, testvérek, még a vég előtt * járuljunk tiszta szívvel az irgalmas Istenhez! * Űgyet se vessünk most megélhetésünk körülményeire, * hogy csak lelkünkre lehessen gondunk! * Vessük meg önmegtagadással a falánkság gyönyörét, * s inkább az irgalmat gyakoroljuk, * mert azzal az Írás szerint egyesek titkon angyalokat láttak vendégül! * Tápláljuk a szegények személyében azt, ki minket saját testével táplált! * Öltünk magunkra azt, ki magát világossággal, mint köntőssel körülvette, * hogy a szeplőtelen Istenszülő és Szűz Anya közbenjárására * bocsánatot nyerjünk bűneinkre, * s töredelmes lélekkel kiáltunk hozzá: * Urunk, szabadíts meg minket a baloldaliak kárhózatától, * s méltass minket, hogy jobbra állhassunk, *' mint irgalmas és emberszerető!

Amint Mártának mondtad, Urunk: * „Én vagyok a feltámadás”, * ezt az ígét tette is váltottad, * midőn az alvilágból Lázárt visszahívtad. * Kelts életre engem is, Emberszerető, együttérzéssel, *' a halálos szenvedélyekből!

Boldogtalan lelkem, * itt az ideje, hogy a végórára eszmélj, * és a kiszáradt fügefa látásától megdöbbenve * a neked adott talentumot szorgalmasan kamatoztasd, * virrasztva és így kiáltva föl: *' Bárcsak ki ne zárának Krisztus menyegzős csarnokából!

Mit lustálkodszt, szerencsétlen lelkem? * Miért jár mindig időszerűtlenül világi gondokon az eszed? * Miért a múlandó dolgokkal foglalkozol? * Már itt van az utolsó óra, * és el kell költöznünk innét! * Józanodj, amíg még időd van rá, és kiáltsd: * Vétkeztem ellened, Üdvözítőm; * de azért ne vágj ki engem, mint a terméketlen fügefát, * hanem könyörülj meg rajtunk, kegyelmes Krisztus, * és mi félelemmel hangoztatjuk: * Bárcsak ki ne zárának Krisztus menyegzős csarnokából!

Szentjeid fényességébe hogy mehetek be, én méltatlan, * mert, már ha a menyegzős házba be mernék menni, * ruhám is

elárulna, * hogy nem menyegzőre való, * s az angyalok megkötözve kidobnának. * tisztítsd le, uram, lelkem szennyét, *' s üdvözíts engem, emberszerető!

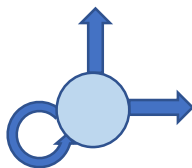
Lelkem lustálkodva szunnyadozik, krisztus, * és nem ég az erényekből készült lámpám, * így a balga szüzekhez lettem hasonló, * mert a munkaidőben elkószáltam, jegyesem! * de te, uram, ne zárd el előlem irgalmadat, * hanem üzd el tőlem a sötét álmot, * ébressz föl, és vezess az okos szüzekkel menyegzős házadba, * ahol az ünneplők hangja tisztán cseng, * és szüntelenül hangoztatják: *' urunk, dicsőség néked!

Midőn dicsőséggel eljössz, jézusom, * az angyali erőkkal, és ítélőszékben fogsz ülni, ne rekessz ki engem, jó Pásztor! * Mert ismered a jobbra vezető utat,* s hogy a bal oldaliak romlásra kerülnek, * ne kárhoztass el a bakokkal engem, * ki bűneim folytán eldurvultam, * hanem állíts jobbod felől, * és számíts ott álló juhaidhoz, *' s üdvözíts engem, ó emberszerető!

Általános lelki tükör

Isten szeretetre teremtett minket – igazán boldogok csak szeretetben lehetünk. Krisztus a szeretet 3 irányú főparancsát tanította és élte: „Szeresd Uradat, Istenedet – és szeresd felebarátodat, mint önmagadat!” A bűn lényege a szeretetlenség: nem jót vagy nem jól szeretünk. Ezért a bűnbocsánat szentségében bevalljuk szeretetlenségünket, és kérjük bűneink bocsánatát. Legyen minden gyónás hűsvét, feltámadás!

„Szeresd Uradat, Istenedet!”

Isten

Igyekez-e Istennel szeretetteljes barátságban élni? A kisebb-nagyobb döntéseidben jelen van-e Isten, vagy csak életed perifériáján? Imádkozol-e rendszeresen, s olyan mélységben, ahogy telik teljes szívedből, minden erődből? A Liturgián elmélyülten és aktívan vesz-e részt? Igyekez-tél-e elmélyíteni hitedet (könyv, lelki nap, elmélkedés, prédikáció)? Olvasod rendszeresen a Bibliát? Megvallottad Istent? Példa vagy hitedben? Istenre bízod az életed, vagy csak a bajban gondolsz rá? Veszélyeztetted a hited (szektás irodalom, találkozó, tanfolyam)? Kétkelkedtél hitigazságban, vagy tagadtál ilyet? Vallásod ellen beszéltél, kigúnyoltad azt? Vakmerően bizakodtál Istenben? Kétségbeestél Isten segítsége felől? Hogyan viseled a keresztjeidet? Voltál kishitű? Zúgolódtál Isten ellen? Babonával vétkez-tél-e (szellemidézés, fanatikus horoszkóp, mágia)? Húztál-e hasznot a babona, ezotéria terjesztéséből? Szentségtörést követtél el érvénytelen gyónással, vagy méltatlan szentáldozással? Káromkodtál? Isten nevét könnyelműen kiejtetted? Átkozódtál? Hamisan esküdtél? Istennek tett fogadalmadat megszegted?

Egyház

Liturgián voltál-e vasárnap és ünnepnapokon? Keresztény módon tartod meg az ünnepeket? Tudod tiszta szívvel fogadni a szentségeket és az evangéliumot? Járulsz rendszeresen szentségekhez? Bőjtököt megtartottad? Tisztelettel viselkedsz a templomban, a szentek, a szent tárgyak, ikonok, szertartások felé? Beszédeddél, jelenléteddél, imáiddal

és anyagi segítségeddel részt veszel az egyház életében? Építed vagy rombolod a hívők közösségét, szóval, tettel, mulasztással? Súlyos ok nélkül dolgoztál vagy dolgoztattál vasárnap? Papokat rágalmaztál, bántalmaztál? Támogattál-e egyházellenes, keresztényellenes ideológiákat? Az egyház ügyeit sajátoddá teszed-e, készséges vagy-e segíteni? Megszívleled-e, amit az egyház pásztorai mondanak, ill. ellenséges, bántó vagy-e a közösségben? Tudsz-e tisztelettel viszonyulni ökumenikus testvéreinkhez?

„Szeresd felebarátodat!”

Család

Imádkoztál rendszeresen családtagjaidért? Gondolsz-e arra, hogy melletted üdvözljenek? Mennyire akadályozod azt? Bántalmaztad őket szóval vagy tettel? Vannak-e súlyos gondolati bűneid, haragod, gyűlöleted, féltékenységed családtagjaid ellen? Erőszakosan gúzsba kötöd-e őket (telefon, pénz, ellenőrzés)? Házastársad felé fordítasz minőségi időt, lelki figyelmet és testi gyöngédséget? Komoly ok nélkül tagadtad-e meg tartósan a házastársi szexuális életet? Erkölcstelen, abortív eszközzel kizártad-e a gyermekáldást? Házasságtörést követél el, vagy taszítottad abba a másikat? Elláttad alapvető gondoskodó kötelességeidet házastársad, gyermekeid, szüleid felé? Lelki fejlődésüket előmozdítottad? Ügyeltél testi egészségükre? Ellopod-e a családtagjaid fejlődésének lehetőségeit? Gyermekeid erkölcsi és vallásos neveltetésére ügyelsz? Rossz példával ártottál nekik? Meg tudsz bocsátani szeretteidnek? A konfliktusok rendezésében van súlyos mulasztásod, bűnöd? Építed vagy rombolod a nagycsaládi összetartást szavaiddal és tetteiddel? Pozitív-e a légkör körülötted, jó-e veled együtt élni, vagy lehúzkod mások hangulatát, esetleg agresszív vagy?

Társadalom

Saját helyzetekben megtetted, amit a szociális érzékenység megkíván: adakozás, önkéntesség, segítségnyújtás, vagy csak a magad jólétével foglalkozol? Példa vagy a társadalomban a beszédben, a munkavégzésben, a figyelmességben? Megtartod a polgári törvényeket? Keresztény lelkiismeretességgel veszel részt a politikai életben, olyanokat támogatva, akik a keresztény értékeket megvalósítják? A gazdasági életben keresztény lelkiismerettel veszel részt (vásárlás, szolgáltatás, károkozás)? Szükségben, katasztrófában, balesetben segítettél? Adódat lelkiismeretesen befizetted? Jelen vagy a

társadalomban a véleményeddel, és azzal építesz, rombolsz vagy inkább hallgatsz? Veszelsz-e részt a helyi közösség kulturális életében, élesztő vagy-e az egyházon kívüli közösségekben is? Igazságos vagy? Támogatod az igaz értékeket megjelenítő kultúrát, vagy hozzájárulsz a romboló kultúrák terjedéséhez? Rongáltál-e közjót (pad, épület, busz, szemetes)? Óvod-e környezeted élővilágát, ártasz-e súlyosan szemeteléssel, környezetkárosítással?

Embentárs

Tiszteled mindenkiben az istenképiséget? Figyeltél embertársaidra? Adtál tanácsot, lelki-anyagi segítséget, amikor kellett? Mások értékét, idejét, munkáját, nézetét tisztelted? Az emberiség egységét vagy megosztottságát szolgálod kritikáddal, munkáddal? Engeded, hogy mások egymást szorítsák? Erősítet mások házas, munka, és papi hivatását, vagy gyengítet? Építet a jó közösséget munkatársaiddal, vagy rombolsz? Visszaéltél hatalmaddal? Igazságtalan, durva voltál alkalmazottjaiddal, ügyfeleiddel? Okoztál kárt más tulajdonában? Csaltál, loptál? Milyen értékben, jóvá tudod-e tenni? Kapzsi, anyagi voltál? Irigy, haragos voltál? Jogos bért visszatartottál, vagy zsugorítottál? A hivatalból rád bízott vagyonnal gondatlan voltál? Pazaroltál? Hazudtál, a rád bízott személyes és hivatali titkot megsértetted? Alaptalanul gyanúsítottál? Ítéltetél? Gyaláztál, csúfoltál másokat? Volt-e rasszista gondolatod, tettet? Megszóltál másokat, hibájukat szükségtelenül kibeszélve? Rágalmaztál másokat? Beszédében van-e durva, obszcén kifejezés? Hamis tanúságot tettél? Van, aki haragszik rád? Lustaságoddal okoztál-e kárt mások életének? Elmulasztottad a jót megtenni? Elfecséreltet az időt? Mást csábítottál bűnre, adtál neki tanácsot, segédkeztél benne? Békítet-e magad körül az embereket vagy szítot a feszültséget (szomszédok, pártok, rokonok)? Okoztál-e lelki vagy testi kárt gondatlansággal vagy szándékos bűnnel? Abortuszra, öngyilkosságra, terrorizmusra, gyilkosságra, eutanáziára beszéltél rá, adtál tanácsot, elkövetted? Testileg bántalmaztál-e mást, verekedtél-e, kínoztál-e bárkit (szóval és tettel)?

„Szeresd önmagad!”

Mennyire vagy lemaradva Isten rólad alkotott tervétől? Milyen területeken vagy lusta, ahol lemaradsz a legjobb énedtől? Hol pazarlod el istenadta talentumaidat? Milyen súlyos gondolati bűneid vannak önmagad szeretete ellen? Meghozod-e időben a fontos döntéseidet, jó

döntéseket hozol-e jövődre vonatkozóan – ill. kapkodsz, halogatsz, sodródsz? Imádkozol és dolgozol-e érte? Szereted és ismered önmagad, hivatásnak tartod az életet? Fejlődsz-e folyamatosan testileg és lelkileg? Képezed-e magad a hit, a családi élet, a kultúra, a szakma területén? Ápolod-e magadban a próféta-ság lelkét, vagy betölti a világ a gondolataidat és érzületedet? Tudod-e uralni indulataidat, félelmeidet, vágyaidat? Keresztényként dolgozol az Istentől kapott legjobb tehetséged szerint? Tudod-e munkádat liturgiaként, világi papi hivatással végezni? Ápolod legfontosabb családi, baráti, egyházi közösségi kapcsolataidat, vagy magányosan elzárkózol? Óvod egészségedet, életedet? Mértéktelen voltál az evésben, ivásban, munkában, szerencsejátékban, dohányzásban, ill. tv-számítógép, telefon használatában? Van-e függőség, tartasz-e lefelé valamelyik lejtőn? Fordulsz-e testi-lelki orvoshoz betegséged idején? Van-e hanyagság lelki sebeid kezelésében? Pihentél eleget? Mérgezted a gondolatvilágod szemérmetlen képekkel, filmekkel, pornográfiával, hazug vágyakkal? Kitted magad bűnveszélynek? Szemérmetlen szándékkal érintetted magad, vagy más? Természetellenes paráznságot követtél el?

A gyónás előtt gondolj Isten szeretetére: mennyire szeretné, hogy az istenképiség dicsősége rajtad is felragyogjon! Mennyire szeretné örömet találni benned, s milyen szomorú bűneid miatt. Kérd a Szentlélek megvilágosítását, hogy igazán lásd életed fekélyeit, a szeretet súlyos akadályait. Bűneidet összeszedve bánd meg azokat, és gondolkodj azon, hogyan tudnád jóvá tenni. A

templomban letérdelve a pap előtt, köszönés és keresztvetés után mondd: „Gyónom a mindenható Istennek, és neked lelkiatyám, hogy utoljára.....gyóntam, azóta ezeket a bűnöket követtem el.”

Bűneid felsorolása után a pap néhány jó tanácsot mond, majd elégtételt ad, amit a templomban, vagy otthon el kell végezni. Ezek után: „Teljes szívemből bánom minden bűnömet, mert azokkal a végtelenül jó Istent megbántottam. Erősen fogadom, hogy a bünt kerülöm és a jóra törekszem. Kérek üdvös elégtételt és feloldozást.” A pap áldó mozdulatát követve keresztet vetsz, köszönsz és távozhatsz. Legyen húsvét ez a szentgyónásod is!